

פרשת שמות מאור שבתורה

מעט מן האור דוטה הרבה מן החושך

לצ"נ: מו"א עטר חיים בן שמחה ז"ל לרפואת והצלחת: שמחה בת נעימה תחי'

שבת יט טבת התשע"ח

יום	הדלקת נרות	צאת השבת	ר"ת
יום	16:35	17:26	17:59
ת"א	16:31	17:23	17:54
חיפה	16:31	17:22	17:54
ב"ש	16:35	17:26	17:58

כל הזכויות שמורות

ישא לאור להעמקת התורה ועמלה
עורך: יובל דהאן נ"י 050-4194600

פנס באו הרב **אפרים הכהן** זצ"ל אליו שני אנשים בחצות לילה על עניין חשוב ותכופ, והוא - כי ישנה נערה החפצה להינשא לבחור המחלל שבת, ואם לא יסכימו לכך, יש חשש להתאבדות חלילה, ושאלוהו מה עליהם לעשות במצב כזה. רבי אפרים נבוכ, כי איך אפשר להסכים שתנישא לאדם מחלל שבת שחטאו חמור ביותר, ומאיידך - מי יערוב על איבוד נפש מישראל?!

לבסוף השיבם כי ברצונו **להיפגש עם הבחור** תחילה, ואחר כך יורה להם כיצד ינהגו. ואכן, קבעו זמן עם הבחור והוא בא לפניו. החל רבי אפרים להסביר לו בחן ובנועם כמה יקר ערכו של יהודי בעם ישראל ומהי ערכה של שבת קודש ביהדות. האריך והסביר בעניין זה במשך **חמש שעות רצופות**, עד שלפתע פרץ הבחור בבכי ואמר כי לא ידע שכל כך הדבר חמור, ובכן מקבל הוא על עצמו לחזור בתשובה שלימה ולשמור שבת כהלכתה.

"וירא מלאך ה' אליו בלבת אש מתוך הסנה". מן השמים הראו למשה רבנו, כי **מנהיג ישראל** חייב למצוא את 'לבת האש' בתוך 'הסנה' ולגלותו.

סיפר חתנו הגאון רבי יעקב אוהיון: בבין הזמנים היה צריך רבינו רבי **ניסים טורדאנו** זצ"ל ללכת להתפלל מחוץ ליישיבה, באחד מבתי הכנסיות שבבית. שבת אחד נטפל אליו אדם **שהיה מר נפש** בגלל צרות שהיו בביתו ל"ע והתחיל להתוכח איתו, בהתחלה בשאלות מהחומש לראות שהוא ידען יותר מהראש ישיבה, ולאחר מכן מהתנ"ך למצוא כל מיני מקומות שאולי ראש הישיבה **לא בקי בהם**. וכשזה לא עלה בידו החל לצעוק עליו ולהאשים אותו בכל מיני האשמות. ואז אמר לי רבנו, תעשה טובה תקדם הביתה, אני כבר אסתדר איתו.

אני פחדתי מה הולך להיות שם, ואז ראיתי כי אותו אדם החל לקלל אותו בקללות נמרצות רח"ל. והוא עמד **ושחק ואמר לו כן אתה צודק**, אני מקבל ומקבל. אני לא ידעתי מה לעשות עם עצמי, מצד אחד רבנו ציווה עלי ללכת לבית ומצד שני. כבוד ת"ח. בסוף אותו אחד הלך לו, וניגשתי מיד לרבנו להתנצל על שלא מחיתו בכבוד תורה. ענה לי: "לא נורא זהו כבו התורה שאני **שומע חרפתי ושחק**".

העלון לע"ג רחל בת קלרה אלבו

"**ויקה** משה את אשתו ואת בניו".
משה הביא את בני ביתו מצרימה, כדי לחזק בעם את הביטחון בגאולה הקרובה.

אם משה עצמו **לוקח** את אשתו ואת ילדיו ומביאם למצרים, זה אות וסימן שאכן הוא יודע שלא תארך הגלות ושהנהגה תבוא הגאולה.

למרות גילו המופלג לא היו לזקן המקובלים הרב **יצחק כדורי** זצ"ל משקפיים, ועד פטירתו ממש היה מעיין בספרים שמודפסים **באותיות קטנות וזעירות**. הוא גם כתב קמעות בכתב מאד קטן שאנחנו לא יכולים בכלל לקרוא.

כאשר נשאל איך זכה לזאת? ענה בפשטות: "הכל **בזכות שמירת העיניים**". ואכן הוא הקפיד על שמירת עיניים מופלגת. כשהכניסו אליו נשים הן היו נצבות רק מהצד. כשהוא היה הולך ברחוב היה ניתן לראותו תדיר כשמעליו שמיכה שלא יראה מראות אסורים.

את **פחדיו שמור לעצמן** אבל את האומץ שלך חלוק עם אחרים

מוריניו ורבינו הגאון החסיד רבי **בן ציון אבא שאול** זצ"ל מגדולי הפוסקים בדורינו, עסק בתורה בתלמוד הלכה, וקבלה, מתוך עמל ויגיעה, ומתוך יסורים. הפיץ תורה וקדושה לאלפי תלמידיו, יסד את רשת החינוך התורני יחד עם מרן הגאון הרב **עובדיה יוסף** זצ"ל.

כתב ספרים בהלכה ובתלמוד כל הנהגותיו והליכותיו היו אהבת ישראל, **ענה וצניעות**, קדושה וטהרה, ודקדוק במצוות. ומנוחתו כבוד בבית החיים בסנהדריה ירושלים.

נקודה למחשבה

נקודה למחשבה 'זה לא ייתכן שלרוסים היה טכנולוגיה מתקדמת שאין לנו', נוף ראש **סוכנות החלל** באנשיו בישיבה מיוחדת שכינס. 'אנחנו חייבים להשקיע את כל המאמצים כדי לגלות מה הפיתוח המתקדם שבעזרתו **הרוסים יכולים לכתוב בחלל**'. תפעילו את כל סוכנויות הביון שלנו עד שנגלה את הסוד. אל תחסכו במשאבים'. קהיליית המודיעין האמריקנית קיבלה הנחיות מתאימות להשיג את המידע בכל דרך אפשרית, ובמקביל, מהנדסי סוכנות החלל לא נחו ולא שקטו. הם עמלו יומם ולילה במעבדות המתקדמות של הסוכנות כדי להמציא עט שיכול לכתוב בחלל.

מהנדסי מרכז החלל, זאת יש לדעת, אינם סתם מהנדסים, אלא **טובי המוחות היצירתיים והמוכשרים** שנאספו מכל רחבי ארצות הברית. רבות מהמצאות המלוות את האנושות בעשרות השנים האחרונות הומצאו על ידם - כמו הטפלוון שמשוח על מחבתות, מתכת הטיטניום הקלה, נייר האלומיניום הדקיק ואפילו הסקוֹשֶׁש המשמש לרכיסת נעליים ומעילים. כל המצאות הללו הומצאו על ידי מהנדסים ביוסטון לצורך פיתוח החלליות ומעבורות החלל, ולאחר מכן נעשה בהם גם שימוש אזרחי. גם הפעם נערך גיוס כללי של כל טובי מהנדסים כדי לתכנן עט **שיכתוב ללא כוח משיכה**, ואכן לאחר כמה חודשים הוכתרו המאמצים בהצלחה. מהנדסי מרכז החלל המציאו עט בעל מנגנון היוצר לחץ אוויר בתוכו, שגורם לדיו להיצמד לצד התחתון, וכך ניתן לכתוב בטיסה הבאה צוידו האסטרונאוטים בעט החדש, ואכן, הדו"חות זרמו למרכז החלל בלי שום בעיות. והנה, חודשיים בלבד לאחר ההמצאה הגדולה, הצליח סוף סוף סוכן חשאי של הסי-אי-אי להניח את ידו על הסוד הכמוס שהרוסים הסתירו כל אותו הזמן: כיצד מצליחים הקוסמונאוטים שלהם לכתוב בחלל בלי שום בעיות. הרעיון היה כל כך פשוט, עד שהאמריקנים נותרו פעורי פה מול התגלית המפתיעה. **הרוסים פשוט כתבו ב...עיפרון**.

לאנשים רבים יש נטייה לחפש לבעיות פתרונות מסובכים ומתוחכמים. וכאשר מציעים להם **פתרון פשוט הם מנטלים אותו** אבל האמת היא שהפתרון הפשוט הוא במקרים רבים הפתרון הנכון ביותר. כך הדבר גם בעבודת ה: הקבה לא מבקש מאיתנו להתחכם ולטפס מעבר ליכולותינו. **אלא לעבוד אותו בפשטות** בצניעות. ומתוך תמימות. מי שהולך בדרך הזו. הוא-הוא שיגיע בסופו של דבר להישגים גבוהים. ויצליח בכל דרכיו. (העורך).

הומור הוא סוג של כוח משיכה הוא מושך אותך לצחוק

מסופר על רבי **משה מנדל זצ"ל** הנהגתו במלבושים וכלי ביתו היה מצמצם מאוד, ועפ"י רוב היו מלבושיו מה שהתנדב אחד או נעלים וטליתים קטנים וכותנת ומעילים, כי על **ענייניו היה מצמצם** מה שצריך עד קצה האחרון, וכן השתמש בבית בפחות שבכלים, ומעט מן המעט שהיה לפעמים קונה איזה דבר, והכל בשביל שבמקום זה יוכל להרבות על דברי צדקה.

ומאכלו היה מעט חלב ולפעמים ביצה מטוגנת בשמן, או תבשיל של אורז וטוריות עם מעט חלב. וכל ימיו לא אכל בשר חוץ משבת ויו"ט ולפעמים בר"ח היה אוכל בשר עוף אשר נשחט עפ"י ב' חודשים, והוא בעצמו היה משגיח על כשרותו ומליחותו, כי היה מקפיד בעת מליחתו שלא יהיה שום דם בדוק וגורד בכל הפינות היטב מכללך דם. מעולם לא התקרב לאוכל-כל לא אכלתו היתה בלילה. **חתיכת לחם יבש ונצל**, היה מכניס משהו בפיו והיה שוקע בתוך עצמו, כולו מנותק מהעולם. סיפר רבי **שמעון רובין זצ"ל**, שפעם ראה איך שרבנו אוכל וראה ששם ראשו לאחוריו ותוחב את הלחם **ישר לתוך בית הנליעה** ואח"ז חתיכת בצל. ובשבת היה אוכל הרבה וכרגיל.

פעם אחת בא מתנגד אל **רבנו הזקן מחב"ד** וזלזל בו מאוד. אחר-כך שאל משהו את הרבי: מדוע הנחת הרבי לאיש לזלזל בו כל-כך?

השיב הרבי: "אני אומר שלוש פעמים ביום **ונפשי כעפר לכול תהיה**. לו הייתי משיב לו נמצא שאמרת'י אינה אמת".

באחד מעברי שבתו, לאחר הדלקת נרות, פוסע רבי **אריה לוי זצ"ל** בניחותא בדרכו לבית הכנסת, ניגש אליו יהודי כשבפיו סיגריה דולקת ושואלו: אולי יודע אתה היכן מצוי מלון פלוני? היסס רבי אריה, הכי צדק יהלך בשווקיה של ירושלים כשלצידו **יהודי המעשן בפרהסיא**, ערב שבת בבין השמשות? מאידך גיסא הן יהודי זה זר הוא בירושלים, ומתחבט במציאת קורת גג, הכי צדק יניחו לנפשו? החליט רבי אריה ללכת עמו כברת דרך, ולהביאו לפתח מלונו, הלכו שניהם יחדיו זה לצד זה, אחד שקומתו מצומצמת, זקנו לבן ולבושו שבת, ואחד גבוה ותקיף כולו חולין.

אין רבי אריה **מעיד לו** בדבר עישון הסיגריה, אלא **שואלו הוא לשלומו** ולהרגשתו, ומדגיש לפניו שמקווה הוא **שיהנה מביקורו** כאורה בעיר הקודש. האורח שהלך עם הרב, הרגיש במצבו המגוחך, וכשהגיע למלונו הסתכלו זה בזה. השליך האיש את הסיגריה שהחזיק בידו, ופנה לרבי אריה בהתרגשות ואמר: "רבי, אני לא דתי, אך עקשן אנכי **ומעודי לא נכנעתי לאדם**". אולם אתה "שברת אותי", בפניך רבי, יש לי דרך ארץ, זה עתה השלכת את הסיגריה מפי, וקבלתי על עצמי לא לעשן בשבת קדש!

לכל אדם תפקיד אישי וייחודי בעולם: גלה מי אתה.

משולחן גבוה

דברי תורה מפי ראש מוסדות "אור החיים" הגאון הרב ראובן אלבז שליט"א

תקון המדות - יסוד הבנין האדם

ויצא אל אהיו וירא בסבלתם (ב, יא)

קיום הבנין תלוי ביסודות כשם שכל בנין חייב להיות בנוי על יסודות איתנים, ואם היסודות רעועים הבנין אינו יכול להתקיים – כן הוא הדבר בנוגע לבנינו של עם ישראל כעם, ולבנינו של כל אדם כפרט.

ספר בראשית הוא "ספר היסודות" של עם ישראל. הוא עוסק ביסודות האמונה, באבות האמה ושבטי י-ה ובכל הנסיגות שעברו. כשם שבהקמת יסודות לבנין יש צורך לבצע הפירות עמקות, קדיחות וכדומה, הדורשים השקעה מרובה ומאמצית, ואורכים זמן רב – כך גם הקמת היסודות של עם ישראל היתה כרוכה בעמידה בנסיגות קשים, ובהתייגנות מול מצבים פאלו שעלולים היו, חלילה, להביא לידי משבר. רק לאחריו מגיע ספר שמות, שהוא "ספר הבנין" של עם ישראל.

אדם שחתם הוזהר לרכישת דירה בבנין מגורים ששרם התחילו לבנותו, ועוד טרם נחפרו יסודותיו, אינו יכול להשלות את עצמו שהנה עוד תקופה קצרה של חדשים או שלשה חדשים, ויכל להקנס אל דירתו החדשה... אלו הם המיונות שזא המתנפצים אל מול המציאות האמתית שבשטח. הקמת היסודות אורכת זמן רב, הבנייה עצמה לוקחת גם היא זמן רב, ורק לאחר מכן עומד הבנין לתפארה.

כן הוא הדבר ממש ביחס לבנין האמה ולבנין האדם. אין קצורי דרך! יש צורך בעבודה עקבית ומאמצית של תקון המדות, בעמידה מול קשיים ונסיגות, ובהתגברות על התמדות והתאוות. כל זה אורך זמן ודורש משאבים רבים ותעצומות נפש, ורק לאחריו נוצר האדם השלם.

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

(נלקט מתוך ספרו החדש של הגר"ר אלבז שליט"א – "משכני אחריו").

מנהל בחברת הייטק כנס למשרד חדש ומקבל זר פרחים. הוא קורא את הפתק המחובר לזר, ונדהם לראות כי כתוב בו: "נוח על משכבך בשלום".

הוא מתקשר לחנות הפרחים כדי להבין מה משמעות הכיתוב. אומר לו המוכר: "הזר שלך לא מעניין עכשיו... יש לנו בעיה יותר גדולה. שלחנו בטעות זר אחר ללוויה עם כיתוב: **"ברכות על המימוש החדש"**..."

כל העלונים: hamaor.net

יש להשתמש באמונה כדי להאמין בה' ובתורתו, ולא כדי להאמין להולכי רכיל.

כל הצרות ושנאת-החיים נובעות משימוש לא ראוי באמונה, כשלאמינים לדברים בגנות הזולת"

תכבד את השבת מאד ואל תצמצם כלל, כי כל מזונותיו של אדם קצובים לו, חוץ מהוצאות שבתות והוצאות יום טוב"

"ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו".

"ויגדל משה" - שלא גדל כדרך העולם. אכן אין זה מדרך העולם שמקורב למלכות ובן-בית בחצר המלך יהיה פתאום עסוק בדברים כגון אלו ויחנינין בצרותיהם של אחיו...

יש הבדל גדול בין חכם לבין צדיק כי הצדיק אינו עומד בדבקו ויתברך ואינו מחליף מדרגתו אבל חכם יוסיף תמיד על תבונתו

"ותרא אותו כי טוב הוא". בגמרא (סוטה יב) מצאנו על כך שני פירושים: האחד, ש"גולד כשהוא מהול", והשנייה, **"נתמלא הבית אור"**.

לכל מנהיג בישראל מעלתו ושלמותו העצמית, ומעלתו ושלמותו כמנהיג. במשה נראו שני הדברים מיד עם לידתו: העובדה שגולד מהול רומזת **לשלמותו העצמית**, וזה שנתמלא הבית כולו אור רומז על **שלמותו כמנהיג**, המשפיע ברכה ואורה לבית-ישראל כולו.

רשימת תפוצה
hamaor.net@gmail.com

שאלה: מה ההבדל בין גן חיות אמריקאי לסיני? תשובה: בגן חיות אמריקאי כתוב ליד הכלוב שם החיה. בסין כתוב שם החיה **וגם את המתכון** ****

שתי אימהות נפגשו ושוחחו על בעליהן. שרה: "נו, בעלך הפסיק כבר לעשן?" מרים: "האמת שלא, אבל הוא החליט לעשן רק אחרי ארוחתו..." מרים: "אה, וואו! מעולה!" שרה: "אחרי הארוחתו שלו, הארוחתו שלי, הארוחתו של הילדים, של השכנים, של העובדים, של כולם..." ****

מי החיה הכי עצובה מכל החיות? תשובה: פרפר כי הנו שלו הוא גולם

לעילוי נשמת: ניסים בן רימה, שרה בת חורשד, דינה בת ורב, יוסף דהאן בן שמחה, ליאור בן אילנה, ששון בן טיפחה, שמחה בת לולו, יחיאל בן לולו, פנחס חיים אוחנה בן חנינה, נעימה בת עוזה, שולמית חיה בת אסתר, סעידה מול בת יעקב, מלכה בת שרה. פנחס בן פנחס, יגאל בן מלכה, דוד ומרים אלבז, הרב אלעזר בן שמחה, יעקב בן אוריית, יוחאנאל בן שמחה, דדה בת אסתר בונינס, יעקב בן נטלי, רפאל בן קלרה, הרב יעקב יוסף בן מרגלית, אברט בן זוהרה אלעזר בן רגיה, אפרים אליהו בן מרים, שלום בן אורח מורי הרב יורם אברגיל, הרב יהודה יאיר, שמעון בן רינה, ישראל בן שמחה סבג, אואסינה בת גוריה חלפון, שמואל בן רבקה זכאי

סיפר רבי חיים קוי"בסקי שליט"א שאחותו היו נוסעות כל יום ללמוד בבית ספר בתל אביב, כי אז עוד לא היתה בית ספר בבני ברק. בוקר אחד אמר **החזון א"א זצ"ל** לאמא שלו, שהיום לא כדאי שהבנות תסענה לבית הספר, ובסוף שמעו שבאותו בוקר **היתה פצצה** בתחנה המרכזית בתל אביב, ובתחנה זו הן היו עוברות יום יום ובנס לא אירע להן דבר.

כשהיה הגאון רבי **שלום מרדכי הכהן זצ"ל** הרב דברזאן אברך צעיר לימים נדבק במחלת הטיפוס, והגיע עד שערי מות, אחיו הגאון בעל **"השושנת יעקב"** זצ"ל נסע לרבו הקדוש רבי **יצחק איזיק מדידטשוב** זצ"ל בעל "ליקוטי מהרי"א" להעטיר לרפואה, אמר לו אל תפחד כלל וכלל סע אליו ואמור לו כי שמו שלום, ויהיה שלם בגופו בתורתו ובממונו, עשה כן, ואכן החל האח להתאושש ושב לאיתנו. בקומו ממחלתו סיפר שבתוקף המחלה נדמה לו שהיה נוכח במשפטו בבית הדין של מעלה, וסנגורים וקטגורים משמיעים בדרם ונאזר דינו למיתה, מסרו את נשמתו לשלוי שיצא עמה לדרך.

לפתע הגיע שליח ודרש שיחזירוהו לבית המשפט. החזירוהו וראה שם **אדם ומראהו כמלוקים**, ושאל מדוע חייבו את האברך זה בדין הלא מתמיד הוא בלמודו יומם וליל, ענה אחד המקטרגים, וכי לכך לימוד יקרא הנה אפיח רוחי בפי ואפריח את כל למודו. נענה אותו קדוש בכעס, האם גם "בתקופתינו" תבחנו כל אחד שלומד כיצד הוא לומד, האם גם בתוקף הצרות והגלות תדרשו לימוד לשמה בטוהר הכוונה, קבל בית הדין את דבריו והמחלה חלפה. סיפר לו אחיו שהרבי מזידטשוב ברכו ברפואה והבטיחו בהחלמה מלאה, רצה רבי שלום מרדכי לנסוע לזידיטשוב ולהודות לרבי על ברכתו ותפלתו, **בבואו ראה את הרבי לראשונה והתעלף**, כי היתה זו צורת פני המליץ שהכריעו לחיים בעולם העליון.